

Nr 288.

Av herr **Näsgård m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändring i förordningen den 30 maj 1941 (nr 350) angående skogsvårdsstyrelser, m. m.*

I proposition nr 126 har departementschefen förordat, att ett till 65 procent reducerat s. k. normalprogram får tjäna till vägledning vid bedömandet av skogsvårdsstyrelsernas personalbehov under den närmaste tiden. För landet i dess helhet har departementschefen ansett det motiverat att räkna med det antal befattningar, som skogsvårdsstyrelseutredningen föreslagit såsom en ram vid uppskattande av medelsbehoven för skogsvårdsstyrelsernas ordinarie personalorganisation.

I enlighet härmed har bl. a. räknats med att 4 befattningar som skogstekniska ledare skulle inrättas, nämligen hos skogsvårdsstyrelserna i Norrbottens, Västerbottens, Jämtlands och Kopparbergs län. Dessa ledare skola användas för särskilt krävande skogstekniska uppgifter, såsom diknings-, skogsvägbyggnads- och taxeringsverksamhet.

Då det gäller att bedöma behovet av skogstekniska ledare, får man givetvis icke enbart taga hänsyn till behovet av skogstekniska åtgärder sådant det framkommit genom verkställda överslagsberäkningar. Verksamhetens verkliga omfattning är nämligen ytterst beroende av skogsägarnas intresse och vilja att medverka till åtgärdernas genomförande, eftersom det är fråga om arbeten av i stort sett frivillig natur. Skogsvårdsstyrelsen inom Gävleborgs län har tagit berömvärda initiativ på det skogstekniska området och genom intensiv propaganda uppdrivit exempelvis skogsvägbyggnadsverksamheten till en mycket betydande omfattning. Sälunda ha 2 à 3 skogstekniska ledare varit anställda under de senaste åren. Enligt verkställd väginventering inom länet föreligger ett förstahandsbehov av ca 200 mil huvudvägar och ca 100 mil sidovägar. Vidare finnas enligt senaste riksskogstaxeringen ca 1000 kvadratkilometer dikningsbara marker inom länet. Bland övriga mera betydande skogstekniska åtgärder må nämnas de åtgärdsinventeringar, som skogsvårdsstyrelsen i Gävleborgs län påbörjat och vilka utgöra ett värdefullt komplement till riksskogstaxeringarna. För att få fram en mera överskådlig bild av det skogliga tillståndet samt det aktuella behovet av särskilda slag av åtgärder och för att utforma riktlinjerna för det skogliga arbetet ha dessa inventeringar visat sig vara av

utomordentlig betydelse. Den skogstekniska verksamheten inom Gävleborgs län är således av sådan storleksordning, att den mer än väl motiverar en skogsteknisk ledare. Även i fråga om övrig personal måste förutsättas, att skogsvårdsstyrelsen i länet erhåller en lika god skogsteknisk organisation som för närvarande.

Den av skogsvårdsstyrelsen i Gävleborgs län bedrivna undervisningsverksamheten har varit av en jämförelsevis stor omfattning men kommer det oaktat instundande sommar att högst väsentligt utvidgas genom tillkomsten av en nyinrättad skogsvårdsskola vid Kratte Masugn. Till finansieringen av skolans uppförande har skogsvårdsstyrelsen erhållit bidrag av lotterimedel. Kurser av olika slag äro avsedda att pågå under hela året, och undervisningen därstädes blir ojämförligt mera omfattande än inom någon annan skogsvårdsstyrelse. Den är även avsedd att vara öppen för elever från andra län. I storlekshänseende torde denna skogsvårdsskola kunna jämföras med medelstora lantmannaskolor. Det torde vara ofrånkomligt att anställa en särskild studieledare med högre skoglig utbildning för ifrågavarande undervisningsverksamhet. Vid fastställandet av skogsvårdsstyrelsens stat bör hänsyn tagas till behovet av en dylik lärarkraft.

I propositionen föreslås, att länsjägmästarbefattningarna inom de tre nordligaste länen skola inplaceras i lönegrad A 30, medan länsjägmästarna i övriga norrlandslän samt bl. a. i Kopparbergs och Värmlands län skola inplaceras i lönegrad A 29. Anledningen till att de senare länsjägmästarbefattningarna föreslagits få en lägre lönegradsplacering synes vara, att det framlagda normalprogrammet redovisar ett mindre behov av skogliga åtgärder, huvudsakligen reproduktionsåtgärder, inom de senare länen. Det bör emellertid beaktas, att även helt andra mycket viktiga arbetsuppgifter förekomma än vad som kan utläsas ur detta normalprogram, uppgifter betingade av en ur allmän synpunkt önskvärd utveckling av skogsnäringen. Sålunda bedrivs t. ex. inom Gävleborgs län en betydande skogsträdsförädlingsverksamhet enligt riktlinjer, som utarbetats i samråd med landets främsta experter på området. Gävleborgs län är det enda län, där skogarna karterats med hänsyn till deras avelsvärde. Särskild ympcentral har uppförts vid Kratte Masugn för tillgodoseende av behovet av förädlad skogskulturmaterial. Fröplantager ha även planerats. Beträffande ovannämnda åtgärdsinventering har skogsvårdsstyrelsen i Gävleborgs län gått i spetsen, så även i fråga om skogsvägbyggnadsverksamheten. Även på övriga områden är denna styrelses verksamhet i stark tillväxt.

Med hänsyn till vad som här anförts torde det icke finnas anledning att placera länsjägmästarbefattningen i Gävleborgs län i en lägre löneställning än länsjägmästarna i de tre nordligaste länen. Då arbetsförhållandena torde vara i stort sett jämförbara i Västernorrlands, Kopparbergs och Värmlands län, böra även länsjägmästarbefattningarna i dessa län givas samma löneställning.

Under hänvisning till det anförda hemställes,

att riksdagen vid behandlingen av proposition nr 126 måtte besluta, att länsjägmästarbefattningarna vid skogsvårdsstyrelserna i Västernorrlands, Gävleborgs, Kopparbergs och Värmlands län skola erhålla samma löneställning som länsjägmästarbefattningarna inom Norrbottens, Västerbottens och Jämtlands län och att en befattning som skogsteknisk ledare i lönegrad A 24 inrättas inom skogsvårdsstyrelsen i Gävleborgs län,

samt uttala sig för att medel ställas till förfogande för avlöning av en studieledare inom skogsvårdsstyrelsen i Gävleborgs län.

Stockholm den 30 mars 1946.

Bernhard Näsgård.

Elon Andersson.

Jon N. Jonsson.
